

ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಪರ್ಧೆ; ಇರುವ ತುಂಡು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತಾಯಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಎಂಬ ಆತಂಕ. ಹಾಗಾಗಿ ಗಂಗಳ್ಳ ಎಲ್ಲರಿಂದಲೂ ಒಂದು ಅಂತರವನ್ನು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಯಾರೂ ನಂಬಿಕೆಗೆ ಅರ್ಹರಲ್ಲ ಎಂದು ನಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು.

‘ಬಿಸಿಲು ಭಾರೀ ಐತಿವತ್ತು. ನಮ್ಮೂರಿನಾ ಗೂ ಈ ನಮೂನಿ ಇಲ್ಲಿ ಅವ್ವಾರೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಮಜ್ಜೆ ಇದ್ದರೆ ಕೊಡ್ತಿ’ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಮಾರನೇ ದಿನವೂ ಬಾಗಿಲು ತಟ್ಟಿದ್ದಳು ಅದೇ ಹೆಂಗಸು. ಹೊತ್ತು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಹಾಲು ಕೊಡುವ ಆಕಳು ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಗಂಗಳ್ಳನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಜ್ಜೆಗೆಗೇನೂ ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲ. ಆದರೂ... ಇವಳಿಗೆ ಕೊಡಬಹುದೇ? ಗಂಗಳ್ಳನ ಮನದಲ್ಲಿ ಶಂಕೆಯಿದ್ದರೂ ಅವಳ ಬೆನ್ನಿಗಿದ್ದ ಮೂವರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಂಡು ಯಾವುದೋ ಮೋಡಿಗೆ ಒಳಗಾದವಳಂತೆ ಮಜ್ಜೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಸಂಜೆಯವರೆಗೂ ಆಕೆಯ ಮನಸ್ಸು ಹಗೂರಾದಂತೆ ಇತ್ತು. ರಾತ್ರಿ ಮಗು ಅಳುತ್ತಿದ್ದ ದ್ದನಿಗೆ ‘ಪಾಪ, ಉಷ್ಣಕ್ಕೆ ಹೊಟ್ಟೆ ನೋವೇನ ಮಾಡಿಗೆ’ ಎನ್ನುತ್ತಾ ತನ್ನ ಯೋಚನೆಗೆ ತಾನೇ ನಕ್ಕಳು.

ಮಾರನೇ ದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಒಂಬತ್ತು ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ ಕಾದರೂ ಪಂಚಾಯತದ ನೀರು ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ. ‘ಎಂತ ಆಯ್ತೋ?’ ನೀರು ಬಿಡುವ ಶೀನನನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದಳು ಗಂಗಳ್ಳ. ಬೋರ್ಡ್‌ಲಾನ್‌ಲ್ಲೇ ನೀರು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆಯೆಂದೂ ಟ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ, ಮೂರು ದಿನಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ನೀರು ಬಿಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಿದೆಯೆಂದೂ ಆತ ತಿಳಿಸಿದ. ಅಯ್ಯೋ ದೇವ್ವೆ! ಮನೆ ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯಲಷ್ಟೇ ನೀರಿರುವುದು. ಪಾತ್ರೆ, ಬಟ್ಟೆ, ಸ್ನಾನ, ಆಕಳಿಗೆ, ಹಿತ್ತಲ ಗಿಡಗಳಿಗೆ ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಏನು ಮಾಡುವುದು ಎಂಬುದು ಬಗೆಹರಿಯಲಿಲ್ಲ. ದೇವಿಯ ಬಳಿ ದೊಡ್ಡ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಅಲವತ್ತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಗಂಗಳ್ಳನ ಪ್ರಲಾಪ ನಿಂತಿದ್ದು ‘ನೀರ್ ಬೇಕೆನ್ನಿ?’ ಎಂದು ಅಚಾನಕ್ಕಾಗಿ ತೂರಿ ಬಂದ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ. ನೋಡಿದರೆ ಅದೇ ಹೆಂಗಸು! ‘ಸಂಜೆ ಮುಂದ ನಮ್ ನೀರಿನ್ ಟ್ಯಾಂಕರ್ ಬರ್ತಾವು. ಲಗೂನ್ ತುಂಬಿಸೋರಿ’ ಎಂದು ನಗೆಬೀರಿದ ಆಕೆ ‘ಸ್ವಲ್ಪ ಶೆಗಣೆ ಕೊಡ್ತಿ’ ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. ಎಲಾ ಇವಳಾ! ಯಾರಿಗೆ ಯಾವುದು ಬೇಕು ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಬೇಳೆ ಬೇಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳಲ್ಲಾ ಎನಿಸಿತು ಗಂಗಳ್ಳನಿಗೆ. ಆದರೆ ದೇವಿಯೇ ಮುಂದಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಎರಡು ಮುದ್ದೆ ಸೆಗಣೆಯನ್ನು ಬಾಚಿಕೊಟ್ಟಳು.

ಸಂಜೆಗೆ ಬಿಡಾರದವರಿಗಾಗಿ ನೀರು ತಂದ ಟ್ಯಾಂಕರ್‌ನಿಂದ ಗಂಗಳ್ಳನಿಗೆ ಎರಡು ದಿನಗಳಿಗಾಗುವಷ್ಟು ನೀರು ಬಿಡಿಸಿಕೊಟ್ಟಳು ಆ ಹೆಂಗಸು. ಯಾಕೋ ಎಷ್ಟು ಹೊರಳಿದರೂ ರಾತ್ರಿ ನಿದ್ರೆ ಬರಲಿಲ್ಲ ಗಂಗಳ್ಳನಿಗೆ. ಮರುದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಅರಿವಿಲ್ಲದೆಯೇ ಬಿಡಾರದ ಕಡೆಗೆ ಆಕೆಯ ದೃಷ್ಟಿ ಹೋಯಿತು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಇಳಿದು ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಹೆಂಗಸು ಬೀರಿದ ನಿರ್ಮಲ ನಗೆಗೆ ಪ್ರತಿನೆಗೆ ನೀಡದೆ ಇರಲಾಗಲಿಲ್ಲ ಗಂಗಳ್ಳನಿಗೆ. ‘ಕೈಲಸ್ ಆಯ್ತೆನೀ ಅವ್ವಾರೆ?’ ಎಂಬ ಆಕೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ತಲೆಯಾಡಿಸಿ, ‘ಎಂತದೇ ನಿನ್ ಹೆಸರು?’ ಕೇಳಿದಳು ಗಂಗಳ್ಳ. ‘ಶಿವಮ್ಮನೀ. ನಮ್ಮೂರು ಹಾನಗಲ್ಲಿ ಗೂ ಮುಂದೈತ್ತಿ’ ಎಂದಳು ಆಕೆ. ‘ಮಜ್ಜೆಗೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಬೇಕಾದ್ಲ ತಗಂಡ್ವೋಗು’ ಎಂಬ ಗಂಗಳ್ಳನ ಮಾತಿಗೆ ಮುಖವರಳಿಸಿದ ಆಕೆ, ‘ಈಗ್ ಬಂದ್ ಒಯ್ಯೇನ್ರಿ’ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಸೆಗಣೆ ಬುಟ್ಟಿ ಹೊತ್ತು ಹೋದಳು.

ಅಂತೂ ಒಂದಲ್ಲಾ ಒಂದು ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಶಿವಮ್ಮ ಪ್ರತಿದಿನ ಗಂಗಳ್ಳನ ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮೊದಮೊದಲು ಅವಳ ಆಗಮನದಿಂದ ಕಿರಿಕಿರಿಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಗಂಗಳ್ಳನಿಗೆ ಈಗ ಅವಳ ಬಗೆಗಿನ ಶಂಕೆ ದೂರಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ದಿನವಂತೂ ಆಕೆ ಮಜ್ಜೆಗೆ ಕೇಳಲು ಬರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಒಂದು ಕೌಳಿಗೆ